

[Indenrigsministeren.]

vil staa op og sige det, og jeg bebrejder ikke dette Fællesudvalg, heller ikke det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at han ikke har presset paa i denne Henseende, fordi der har været, hvilket ogsaa Københavns Overborgmester har gjort mig opmærksom paa, visse Vanskeligheder forbundet dermed, som jeg ikke her skal komme ind paa. Men mon det alligevel ikke var rigtigere, at man holdt den saglige Linie her i Tinget, som man i hvert Tilfælde i nogen Grad holder andre Steder, hvor vi mødes?

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller og i øvrigt ogsaa til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at jeg har ikke indladt mig paa at insinuere, at det konservative Parti som Betingelse for at tiltræde Ordningen har krævet, at Kommunerens Udgifter skulde nedsættes. Nej, jeg sagde, saa vidt jeg ved, dette, at jeg havde mødt hos det ærede Medlem Hr. Aksel Møller en Interesse for, at den velhavende Kommune, han repræsenterer, kom til at slippe noget billigere. Saadan er det. Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde nu, at jeg vilde dog kunne bebrejde ham det, hvis han ikke netop gjorde det gældende, efter at det havde været forhandlet i Fællesudvalget. Det er jeg ikke enig med det ærede Medlem i. Jeg vilde synes, at det ærede Medlem meget vel kunde være kommet her til Rigsdagen, hvor jeg har forhandlet med det ærede Medlem, og sagt: Ja, det er store Beløb, det her drejer sig om for København og Frederiksberg o. s. v., men jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister: Den højtærede Indenrigsminister skal ikke tænke paa det i Forholdet til Frederiksberg, selv om det skulde komme til at koste os noget mere, vi lægger saa stor Vægt paa Sagen, at det Spørgsmaal ikke skal være det afgørende. Det kunde det ærede Medlem meget vel have gjort i Stedet for her at rejse Spørgsmaalet om, at det, der er Lov i Øjeblikket angaaende Udgifternes Fordeling, skal ændres i Favør af Frederiksberg bl. a., og jeg synes, at det vilde have været fuldt ud i Traad med det udmærkede nationale Sindelag, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har. Jeg forsikrer, der vil blive brugt Penge nok alligevel af Staten paa dette Omraade, og jeg skal ogsaa her paa den Foranledning, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har givet, sige, at jeg kommer til Rigsdagen en af de første Dage og maa bede om en Forøgelse af den Bevilling, jeg har.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det er ganske typisk for den højtærede Indenrigsministers Debatform, at han nu understreger „den velhavende“ Frederiksberg Kommune. Han taler ikke om, at det er alle Kommunerne under eet, at det lige saa vel er den socialdemokratiske Københavns Kommune. Jeg tror, Kommunerne har Uret, jeg er ikke enig i den Stilling, som, saa vidt jeg ved, Kommunerne har indtaget, men det kommer ikke denne Sag ved. Det, Ministeren her sagde og tydeligt lod skinne igennem, var: Det eneste, jeg har hørt fra det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, det var en Interesse for Pengene. Der var deri en Brod, formodentlig ogsaa til politisk Brug, som man ikke kan tolerere. Det var en Insinuation om: Ja, de Herrer taler altid om, at det og det skal ske, men naar saa Spørgsmaalet om Pengene kommer, saa er de ikke hjemme! Det var baade Ministerens Tonefald og hele den Polemikform, han brugte, et tydeligt og klart Udtryk for. Det har han ikke nogen som helst Ret til. Det er et sagligt Spørgsmaal, hvor Kommunerne, alle de storkøbenhavnske Kommuner, i Fællesskab har en Opfattelse mod maaske baade Ministerens og min; men at sige specielt henvendt til os, at saa snart der er Tale om Pengene, saa er de Herrer ikke hjemme, det har Ministeren ikke Spor af Ret til.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Kun een af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser giver mig Anledning til en Bemærkning, nemlig Udtalelsen om 21 Mands Udvalget. I 21 Mands Udvalget er der sket dette, at Ministeren kom dels med en Redegørelse for, hvad der var sket, hvad vi naturligvis var tilfredse med, dels med Planer for, hvad han havde til Hensigt at foretage, hvad vi ogsaa var tilfredse med. Thi Ministeren har mange Gange haft gode Planer, og der har jo ikke i det saglige været stor Uenighed med Hensyn til, at der skulde gøres det ene og det andet; det er jo fastlagt i Bemyndigelsesloven, og vi har tidligere gennemdiskuteret, af hvad Karakter Foranstaltningerne skulde være. Det, det hele Tiden har skortet paa, er Hastighed og